

ORÍGEN DE LA SOCIETAT I EL CONTRACTE SOCIAL

Origen de la desigualtat dels homes

«El primer individu al que, després d’haver posat tanques a un terreny, se li va ocórrer dir “això és meu” i va trobar a gents bastant simples com per a fer-li cas, va ser el veritable fundador de la Societat Civil. Quants crims, guerres, assassinats, quantes misèries i horrors no li haguessin estalviat al gènere humà aquell qui, arrencant les estaques o negant el fossat, hagués cridat als seus semblants: Guardeu-vos d’escoltar a aquest impostor; esteu perduts si oblideu que els fruits us pertanyen a tots i que la terra no és de ningú...»

[...] Naixia entre el dret del més fort i el dret del primer ocupant un conflicte perpetu que només finalitza amb els combats i els assassinats. La Societat naixent va cedir el seu lloc a la més espantosa de les guerres. El gènere humà, envilit i desolat, no podent tornar sobre les seves passes [...] es va posar ell mateix a la vora de la seva ruïna.

El Contracte Social

[...] Ara bé, com els homes no poden engendrar forces noves, sinó únicament unir i dirigir les que ja existeixen, no els queda altre remei, per a subsistir, que formar per agregació una suma de forces que pugui superar la resistència.

Aquesta suma de forces no pot néixer sinó del concurs de varis; però com la força i la llibertat de cada home són els primers instruments de llur conservació, com els comprometrà sense perjudicar-se i sense descurar les atencions que es deu a si mateix? Aquesta dificultat aplicada al meu tema pot enunciar-se en els següents termes: Trobar una forma d’associació que defensi i protegeixi amb tota la força comú a la persona i els béns de cada associat, i pel qual, unint-se cadascú a tots, no obeeixi no obstant sinó a si mateix i que romangui tan lliure com abans. Aquest és el problema la solució del qual és el Contracte Social

ROUSSEAU. El Contracte Social, (1762).